

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1001/2024
04.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Звездана Ибића, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ине Илић, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.653/23 од 11.12.2023. године и Кж3 бр.3/24 од 04.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 04. септембра 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Звездана Ибића - адвоката Ине Илић, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.653/23 од 11.12.2023. године и Кж3 бр.3/24 од 04.04.2024. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К бр.180/23 од 05.06.2023. године окривљени Звездан Ибић оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од четири године и седам месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 02.11.2022. године до 05.06.2023. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду плати на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 8.551,04 динара, те да ОТЈ у Лесковцу на име трошкова кривичног поступка плати износ од 18.867,92 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени АА ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак на основу члана 258. став 4. ЗКП.

Ставом II исте пресуде, окривљени Звездан Ибић је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело изазивања опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, јер није доказано да је учинио дело за које је оптужен, те је одређено да трошкови кривичног поступка у односу на ово кривично дело падају на терет буџетских средстава суда, а оштећени АА је у овом делу, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.653/23 од 11.12.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Звездана Ибића и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.180/23 од 05.06.2023. године у ставу I изреке, којим је оглашен кривим за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, потврђена, док је усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу иста пресуда преиначена у ставу II изреке, тако што је окривљени Звездан Ибић оглашен кривим због извршења кривичног дела изазивања опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и десет месеци и новчана казна у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана достављања пресуде, па пошто му је узета као утврђена казна затвора у трајању од четири године и седам месеци на коју је осуђен ставом I изреке првостепене пресуде за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и шест месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 02.11.2022. године до 05.06.2023. године и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан плати у року од 30 дана од дана достављања пресуде, а уколико је не плати у том року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 258. став 3. ЗКП, оштећени АА упућен је на парнични поступак, ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.3/24 од 04.04.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Звездана Ибића, а пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.653/23 од 11.12.2023. године, потврђена.

Брникац окривљеног Звездана Ибића – адвокат Ина Илић поднела је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.653/23 од 11.12.2023. године и Кж3 бр.3/24 од 04.04.2024. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да из законске одредбе члана 278. став 1. КЗ, произилази да је за правну квалификацију конкретног кривичног дела од значаја вредност имовине којој је претила опасност, а не имовина која је уништена, док је у правноснажној пресуди наведено да сходно члану 278. став 1. КЗ обележје кривичног дела чини како вредност имовине којој је претила опасност, тако и вредност имовине која је уништена, те да је поред 1.002.500,00 динара, који представља грађевинску вредност дела објекта који није био захваћен пожаром, требало урачунати и вредност уништене имовине – теретног моторног возила марке „Мерцедес спринтер“, затим канцеларије и ствари које су се у њој налазиле а које износе 700.000,00 динара, што је укупно 1.702.500,00 динара и што по оцени Апелационог суда представља имовину већег обима којој је претила опасност, а који закључак се не може прихватити као правилан.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није прихватио као основане, из следећих разлога:

Кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика чини онај ко пожаром, поплавом, експлозијом, отровом или отровним гасом, радиоактивним или другим јонизујућим зрачењем, електричном енергијом, моторном силом или каквом другом општеопасном радњом или општеопасним средством изазове опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени Звездан Ибић је у време и на месту описаним у изреци пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.653/23 од 11.12.2023. године, општеопасном радњом и општеопасним средством изазвао опасност за имовину већег обима у износу од 1.702.500,00 динара при чему је могао да схвати значај својих дела и могао да управља својим поступцима, на тај начин што је демонтирао камере за видео надзор које су се налазиле на истој страни оgrade и скинуо камеру са јужне стране оgrade, а затим отишао до канцеларије у којој се налазио DVR уређај и документација предузећа, те просуо запаљиву течност коју је отвореним пламеном – упаљачем запалио и том приликом изазвао пожар у објекту канцеларије, након чега је отишао до паркираног теретног моторног возила марке „Мерцедес Спринтер“ и полио га запаљивом течношћу те запалио употребом отвореног пламена, којом приликом је изазвао пожар у предњем делу камиона, па су услед избијања пожара у потпуности изгорели канцеларија, компјутер, DVR уређај за видео надзор, две дигиталне ваге, разни уговори, документација и печати фирме, као и мотор и унутрашњи део кабине камиона, при чему је постојао могућност да се пожар прошири и на суседне објекте унутар отпада, као и на камион који се налазио паркиран у дворишту одмах иза комби возила, при чему је био свестан својих дела, хтео његово извршење и био свестан да су дела забрањена.

По налажењу Врховног суда, а супротно наводима изложеним у захтеву, радње описане у изреци правноснажне пресуде, због којих је окривљени оглашен кривим, садрже сва законска обележја кривичног дела изазивања опште опасности из члана 278.

став 1. КЗ, обзиром да је окривљени пожаром изазвао опасност за имовину већег обима, а чија је утврђена висина вредности 1.702.500,00 динара.

Имајући у виду наведено, те да је у досадашњој судској пракси усвојено правно схватање, под којим се имовином већег обима сматра имовина чија вредност прелази 1.200.000,00 динара, то је у потпуности правилан закључак нижестепених судова да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на коју се поднетим захтевом неосновано указује, то је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, обзиром да у осталом делу захтева бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, која у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, због повреде закона.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић